

PATRIARCHATUS CONSTANTINOPOLITANI. 221

Cum Acacius Episcopus Constantinopolis communem universæ carnis viam Idem lib. 3. c. 23.
eget ingressus, Phranitas Episcopatum illum capessit.

Ubi Phranitas, qui quatuor solum menses eo Episcopatus munere fungere Idem ibid.
batur, è vita migravit, Euphemius Episcopus illius urbis diligitur.

Imperator Euphemium Episcopatu ejecit.

Eligit autem Imperator Episcopum Macedonium quendam Presbyterum Theodori le-
Ecclesiæ & Custodem. Populus verò seditionem movet propter Euphemium, lib. 2.
& ad Hippodromum supplicandi gratia currunt, at nihil efficiunt.

Euphemium Imperator in exilium abduci præcepit. Macedoniumque ve- Idem ibid.
hementer urgens, ut Synodo Episcoporum congregata Chalcedonense Con-
cilium damnaret. Ille verò sine universali Synodo, cui magnæ Romæ Episco-
pus præsideret, nihil se facturum dixit: quare Imperatorem contra se inci-
tavit: qui leges libertati hæreticorum Ecclesiis præbuit. Sed suspicatus Im-
perator, si Macedonius judicaretur, populum illi tanquam insonti opitulatu-
rum, noctu illum violenter abreptum Chalcedonem misit, & inde Euchai-
tis abduci præcepit. Sequenti verò die, Timotheum quemdam Presbyterum
& Custodem Ecclesiæ Episcopum elegit, quem lithrobulbam & colonem,
propter facta quædam nominibus istis convenientia, vocarunt. Interim Deu- Idem ibid.
terius Arianorum Constantinopoli Episcopus fuit.

Post Deuterium Episcopatum Constantinopolitanum administravit Anthi- Euag. lib. 4. c. 9.
mus. Qui cùm contra Canones ordinatus fuisset, ab Agapeto Romano Pon-
tifice abdicatus est.

Anthimo ex sede Constantinopolitana ejecto, Epiphanius eum capessit Epi- Idem eod. l. c. 35.
scopatum. Epiphanio mortuo, successit Menas.

Post Menam Eutychius ad sedem Episcopatus Constantinopolitani ascendit. Idem eod. l. c. 36.
Quo expulso, Joannes ex Sirime ortus regione Antiochiæ finitima, in ejus Idem eod. l. c. 38.
locum subrogatur.

Post Joannem Eutychius, qui eundem Episcopatum Constantinopolitanum Idem lib. 5. c. 16.
rexerat, denuo capessit.

Hi sunt, quos Constantinopolis Patriarchas apud Historiæ Ecclesiasticæ
scriptores reperi. Jam ad Notitiam Metropoleon Episcopatumque huic Sedi
subjectorum veniendum est.

Quot primis temporibus Metropoles fuerint, clarè innuit Theodoretus ^a, XVI.
cùm de Joanne Chrysostomo loquens, hæc quæ superius jam retulimus ait: Hoc DIVISIO PRO-
modo prospexit non illi solum civitati, verùm etiam toti Thraciæ, quæ est in sex Epi- PATRIARCHA-
scopatus divisa: & cunctæ etiam Asia, quæ undecim habet Antistites: Ponticam præ- TUS CONSTAN-
tinea Ecclesiam, quæ eundem habet Episcoporum numerum quem Asia, eisdem legibus
adornavit. Is saltem Metropoleon & Provinciarum Ecclesiasticarum numerus fu- XVII.
se videtur, dum Theodoretus viveret. At quantùm earum, necnon sedium
Episcopalium numerus auctus postea fuerit, omnes historiæ antiquæ periti
sciunt. Tu si rationem expetas, duas assignabo, ambitionem quippe quasi
innatam Orientalium animis, & autoritatem instituendarum Metropoleon
sediumque Episcopalium ab Ecclesia Imperatoribus concessam. Prima nemini
ignota est: secundam verò ex Chalcedonensi Concilio & Balsamone discere
est, Concilium quidem Chalcedonense hæc habet ^b: Si qua civitas potestate Impe- b Concil. Chal-
riali novata est, aut si protinus innovetur, civiles dispositiones & publicas Ecclesiasticarum ced. Can. 17.
quoque parochiarum ordines subsequantur. Balsamon ^c verò in Synodus sextam Trul- c Balsamon in
lanam ita scribit: Decretum fuit Imperiale in præsentia Synodi, quæ tunc erat, con- Can. 38. 6. Sy-
sentientis, unâque decernentis licere Imperatoribus Pontificalem Thronum Ecclesiis largi- nodi.
ri, & Episcopatus vel Archiepiscopatus in Metropoles erigere: & ea quæ ad electio-
nem pertinent, & reliquam dispositionem, prout ipse voluerit, describere, nec à Ca-
none impediri, qui statuit Metropoli jura servari, quæ illi adfuerunt ab initio in ho-
norato Episcopatu. Nec mirum sanè, cùm Græci à communione Romanæ sedis
divisi etiam constituendorum Patriarcharum Constantinopolitanorum, depo-